

Publicerad 2004-03-12 15:32 av Charlotte Blombäck

Det röda rummet i Sumatras djungel

I din spartanska kvart
var klockan alltid kvart i tolv
där fanns ett rött rum och en katt
ofta satt jag naken på blommigt golv

Där hade ditt väsen sått sina frön
där härskade drömmande glömska
där läste du sagor från forntiden, framtiden
och från vår tid tillsammans

Ibland frågade jag svävande
vem är du, budbärare av bedövande sorglöshet?
dina ögon rörde stundom vid min själ och svarade:
tillsammans blir vi vackrare och vackrare-

Vackrare än döden och livet och tiden-
än alla vanföreställningar, alla tearterföreställningar
den som glömmer den västerländska moralen må vara galen
men enkel och fri klamrade jag mig fast vid dina faror

Dock drog gravitationen oss slutligen ned
och jag lämnade det röda rummet
för att hitta tillbaka till det jag som lämnats
där någonstans i Sumatras djungel

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Charlotte Blombäck med Poeter.se id #377 innehar upphovsrätten